

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/182/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315203572
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2315203572.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti žalovanému: F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. D. S. XX, t. č. ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o zaplatenie 1.899,70 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 16. marca 2017, č.k. 17C/154/2015-116, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania a žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 1.899,70 eur do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 238 ods. 1 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, keď na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané protiprávne konanie žalovaného, ako aj výšku vyplatených dôchodkových dávok poškodenej osobe, súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, nakoľko bola dôvodná (výrokom II.). Žalobca sa o tom, kto za škodu zodpovedá, dozvedel najskôr dňom právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 5T/69/2012, t.j. dňom 30.07.2013. Až nasledujúcim dňom si mohol žalobca uplatniť náhradu škody, t. j. keď bola ustálená osoba, ktorá zodpovedá za vzniknutú škodu. Vychádzajúc zo zásady prezumpcie neviny, až právoplatný rozsudok jednoznačne odpovedá na túto otázku. Z potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia z 03.12.2014 vyplýva, že žalobca v období od 04.01.2014 do 03.12.2014 vyplatil poškodenej M. S. dôchodkové dávky vo výške 1899,70 eur. Poškodená osoba bola jednoznačne identifikovaná v trestnom rozsudku. Z poukazovania dôchodkových dávok na účet dôchodcu v banke z 28.12.2012 a výplaty dôchodku na osobný účet mal súd za preukázané, že žalobca pravidelne mesačne na osobný účet poškodenej poukazoval v uvedenom období dôchodkové dávky vo výške 172,70 eur. Súd zamietol návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania ohľadne zdravotného stavu poškodenej, nakoľko predmetné konanie nie je konaním o preskúmanie rozhodnutia priznanej invalidity, či výšky invalidného dôchodku. V tomto konaní ide o postup podľa § 238 ods. 1 a 6 zák. č. 461/2003 Z.z. Súď nemôže preskúmať zdravotný stav poškodenej, ani jej priznanú invaliditu či výšku invalidného dôchodku, nakoľko toto patrí do právomoci posudkovej komisie ohľadne preskúmania trvanie invalidity a výška invalidného dôchodku sa vypočítava zákonom stanoveným postupom. Takéto dokazovanie by bolo nehospodárne a na výsledok konania by nemalo žiaden vplyv. O tomto bol žalovaný poučený, napriek tomu na dokazovaní trval. Žalovaný taktiež trval na osobnej účasti na pojednávaní, pričom súd

zvolil procesný postup oboznámenia žalovaného s priebehom konania po prvom pojednávaní, zaslal mu opis zápisnice, teda dal žalovanému priestor a možnosť k veci sa opakovane vyjadriť. Súd nie je povinný nariadiť eskortu odsúdeného žalovaného, aby sa mohol osobne zúčastniť pojednávania, súd musí žalovaného oboznámiť s priebehom konania a dať možnosť vyjadriť sa ku všetkým podstatným okolnostiam, čo súd aj urobil; tým nemohlo dôjsť k porušeniu jeho práv konať pred súdom. Z dôvodu výkonu trestu žalovaný žiadal konanie prerušiť, ktorému návrhu súd nevyhoviel a jeho návrh na prerušenie konania zamietol (výrokom I.), nakoľko CSP neukladá povinnosť súdu konanie prerušiť, ak je strana vo výkone trestu (takúto možnosť vôbec neuvádza). Súd určil na splnenie povinnosti žalovanému lehotu 3 mesiacov, teda dlhšiu lehotu, ako ju ustanovuje CSP v ust. § 232 ods. 3. Súd tak rozhodol na základe viacerých okolností, ktoré vo vzájomných súvislostiach odôvodňujú takýto postup a to aj napriek tomu, že žalovaný žiadal splátky po 20 eur mesačne. Tejto žiadosti súd nemohol vyhovieť jednak s ohľadom na zločin, ktorý spáchal žalovaný na poškodenej, na následky, ktoré jeho konanie zanechalo na zdravotnom stave poškodenej, ako aj s ohľadom na to, že žalovaný doposiaľ ani len čiastočne neplnil voči žalobcovi, hoci bol na plnenie prvýkrát vyzvaný žalobcom výzvou č. 68/2014/Dz zo dňa 08.12.2014. Súd vyhodnotil aj to, že žalovaný je t. č. vo výkone trestu, ktorá skutočnosť však je trestom za jeho protiprávne konanie a nemôže byť ospravedlňujúcim hľadiskom pre to, aby neplnil, resp. aby plnil v minimálnych splátkach. Ospravedlnením nie sú ani jeho dlhy, ktoré musí splácať, pretože všetky si ich spôsobil svojim neuváženým životným štýlom. V právnom štáte nie je možné chrániť osoby konajúce nezákonne na úkor tých, ktoré žijú riadnym spôsobom života, resp. ktoré, ako žalobca, si plnia svoje zákonné povinnosti voči osobám, ktoré boli poškodené zločinnosťou tretích osôb. Z týchto dôvodov súd rozhodol o povinnosti žalovaného na plnenie v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol (výrokom III.) podľa § 255 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Z uvedeného vyplýva, že žalobca bol v konaní plne úspešný, preto by mal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, v dôsledku čoho mu súd náhradu trov konania nepriznal. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu, nakoľko žalobca je v konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 1 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 71/1992 Zb., súd nerozhodol, pretože žalovaný bol súdom oslobodený od platenia súdnych poplatkov uznesením pod č. k. 17C/154/2015-47 zo dňa 03.08.2015, právoplatným dňa 07.09.2015. Hoci mu prvoinštančný súd následne oslobodenie odňal, a to so spätnou účinnosťou, uznesením pod č. k. 17C/154/2015-79 zo dňa 03.12.2015, odvolací súd toto uznesenie zrušil uznesením pod č. k. 9Co/143/2016-100 zo dňa 23.06.2016, právoplatným dňa 31.01.2017.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru odôvodnenie rozsudku je prejavom nekompetentnosti hodnotenia jeho osoby, s citeľným šikanóznym, diskriminačným a do určitej miery zaujatým postojom súdu prejavujúcim snahu o úplné znemožnenie jeho ekonomickej existencie, a to poukazovaním na jeho trestné konanie pred viac ako piatimi rokmi. Uviedol, že požadoval a požaduje preskúmanie zdravotného stavu poškodenej, a tým aj oboznámenie jeho ako povinného o podstate platenia, pričom v prípade opodstatnenosti vyplatenia dávok a uznania úhrady v sume 1.899,70 eur žiada len o umožnenie splátok v maximálnej sume 20 eur mesačne výlučne z dôvodu, aby mohol plniť aj ostatné požadované pohľadávky bez uplatnenia exekučného konania. Poukázal na to, že ak by žalobca preukázal hneď diagnózu poškodenej, podľa ktorej bol priznaný invalidný dôchodok, mohol už žalovanú sumu splácať v čiastkach 20 eur mesačne. On sa len domáha svojho práva na oboznámenie sa jeho osoby so zdravotným stavom poškodenej. Namietol tiež, že súd prvej inštancie nevykonal náležité opatrenia na doručenie jeho osoby na pojednávanie, hoci jeho účasť na pojednávaní považoval za nutnú. Uvedeným konaním mu súd odňal možnosť konať pred súdom, nakoľko svojej účasti na pojednávaní sa nechcel vzdať, teda nesúhlasil s konaním bez nariadenia pojednávania. Súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhoval, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces. Poukázal na to, že vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, na základe čoho sa dožaduje zistenia skutočnosti o skutočnom stave poškodenej a príčine oprávnenosti vyplatených dávok Sociálnou poisťovňou. Namietol, že súd zamietol jeho návrh na doplnenie dokazovania za účelom preskúmania rozhodnutia priznanej invalidity, pričom mala byť zistená opodstatnenosť jej priznania, za akú chorobu alebo poškodenie trvalej povahy musí platiť. Uviedol, že jeho oprávnená požiadavka na oboznámenie jeho osoby posudkovou komisiou nebola ani v opakovaných prípadoch splnená a dodnes nevie, za aké trvalé poškodenie zdravia musí žalobcovi platiť. Namietol tiež, že mu nebolo umožnené zaplatiť žalovanú sumu v splátkach, pričom takýmto spôsobom

bolo rozhodnuté v iných konaniach, kde mu bolo umožnené zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach. Mal za to, že rozsudok prvoinštančného súdu je nekompetentný, irelevantný, šikanózný, diskriminačný, nedostatočne preskúmateľný a odôvodnený.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Poukázal na to, že svoj nárok odôvodňuje z ust. § 238 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, pričom protiprávnosť konania žalovaného bola jednoznačne preukázaná právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 5T/69/2012-709 zo dňa 30.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3To/74/2013 zo dňa 30.07.2013. V ďalšom poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 17C/154/2015 je zaplatenie 1.899,70 eur titulom vyplatených dôchodkových dávok poškodenej M. S., nar. XX.XX.XXXX.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalovaného na prerušenie konania zamietnutý a žalovanému bolo zaplatiť žalobcovi sumu 1.899,70 eur do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

8. Pretože odvolací súd vo veci samej preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil. Odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

9. V prvom rade bolo potrebné sa zaoberať námietkou odvolateľa, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to tým, že súd nezabezpečil jeho účasť na pojednávaní.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Občiansky súdny poriadok a v súčasnosti Civilný sporový poriadok upravujúci postup súdu a strán v konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon neustanovuje inak, nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie a predvolať naň strany (§ 177 a § 178 CSP) a to tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Ak súd nariadi pojednávanie, môže vec prejednať v neprítomnosti riadne predvolanej strany len vtedy, ak strana nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (§ 183 ods. 1 a 3 CSP).

11. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že súd prvej inštancie riadne doručil predvolanie na pojednávanie žalovanému, teda postupoval v súlade s ust. § 178 CSP, pričom zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva, že by mal súd okrem riadneho doručenia predvolania na pojednávanie vykonať i ďalšie úkony za účelom zabezpečenia účasti strany na pojednávaní. Z uvedeného vyplýva, že nebolo povinnosťou súdu požiadať príslušný ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom žalovaný vykonáva trest odňatia slobody, o eskortu žalovaného na vytýčené pojednávanie. Na základe uvedeného teda postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

12. Nedôvodnou bola i námietka žalovaného, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, keď zamietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania ohľadom preskúmania zdravotného stavu poškodenej.

13. Podľa § 238 ods. 1 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatou dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok. Právo na náhradu škody podľa ods. 1 uplatňuje Sociálna poisťovňa v súdnom konaní podľa osobitného predpisu.

14. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že podmienkou pre uplatnenie nároku Sociálnej poisťovni na náhradu škody voči tretím osobám je preukázanie zavineného protiprávneho konania týchto osôb a súčasne preukázanie výšky vyplatených dávok v dôsledku tohto zavineného protiprávneho konania. V konaní o zaplatenie náhrady škody nie je súd oprávnený skúmať rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní výplaty dávok (invalidného dôchodku), nakoľko spôsob rozhodovania a konanie Sociálnej poisťovne upravuje osobitný predpis, pričom výsledkom tohto konania je právoplatné rozhodnutie Sociálnej poisťovne, správnosť ktorého nemôže byť preskúmaná v konaní o náhradu škody v zmysle ust. § 238 zákona o sociálnom poistení.

15. S prihliadnutím na uvedené nebol dôvodným návrh žalovaného na doplnenie dokazovania ohľadne zistenia zdravotného stavu poškodenej, a preto súd prvej inštancie správne uvedený návrh na doplnenie dokazovania zamietol.

16. Súd prvej inštancie tiež správne postupoval, keď žalovanému neumožnil zaplatenie žalovanej sumy v splátkach, pričom svoje rozhodnutie i vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil a odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP). Za správne možno považovať tiež i uloženie zaplatenia priznanej sumy v dlhšej lehote, a to s prihliadnutím na pomery žalovaného a výšku priznanej pohľadávky.

17. Súd prvej inštancie tiež správne zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania, keď skutočnosť, že žalovaný sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody nemôže byť dôvodom na prerušenie predmetného konania, kedy by došlo k porušeniu ust. čl. 48 ods. 2 Ústavy SR (prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov).

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP, a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Senát krajského súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).